

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

A havasok titka.

Irtá: Nyomozó.

A nagyilvai és kosnai örsök között elterülő havasok sűrű fenyvesekkel borított egyik oldalában egy csoport uri kabátos férfi áll; mellettük csendőrkörőrök várják szótlanul a megállapítás eredményét arra nézve, vajjon miféle külerőszak folytán halt el az a férfi, a kinek hulláját az imént említett uri emberek körülveszik és vizsgálgatják. A vizsgálat eredménye nehezen sikerül. A sérülés, mely a halált okozta, egyenesen fantasztikus. Bámulatba ejti a rendkívül tapasztalt törvényszéki orvost is.

Csendben van az egész környezet, csak a két orvosszakértő szólal meg néha-néha, hogy lerontsák egymás állítását és újabb feltevést kockáztassanak meg a sérülés miként és miáltal történt előidézésére nézve.

Előttük a földön, jobban mondva egy kopott gubán férőhulla fekszik, ekkor már hanyatt fordítva. A hulla hasán leveses tál nagyságu, tatóngó, kerek folytonossági hiány, a melynek szélei körös-körül czafatos szalagokban lógnak befelé a hasüregbe, összevegyülve a szintén czafatokra tépett bél- és egyéb belső-rész-maradványokkal. Kívül a sérülést ronggyá tépett ing- és gatyarészlet veszi körül vértől beivódottan. A gubán csak igen kevés alvadt vér. Szinte úgylátszik, mintha a szörnyeteg, a mely a halált okozta, teljesen felitta volna a kiomló vért is.

A hulla egy magas, széles vállu oláh férfinak a holtteste. A csendőrkörőr már a bizottság kiérkezése előtt megállapította, hogy a helyszínéhez mintegy 800—1000 lépésnyire levő esztinának a tulajdonosa volt életében. A további megállapításokba a körőr még nem bocsátkozhatott, mert a hullát hasonfekvő állapotban találták s nehogy a bizottság eljárását megnehezítsék, annak megérkezéig érintetlenül hagyva, még azt sem tudták, miféle eszközzel és mimódon ejtett sérülés okozta a halálát.

Végre is megszólal az egyik orvos:

— Olyan ez a sérülés, kedves kolléga, mintha egy óriási száju bestia belefalt volna ennek a szegény em-

bernek a hasába és egyetlen harapással kifalta volna az egész belső-részét.

— Nagyon találó a hasonlat kolléga úr, — folytatta a szót a másik orvos, — csak hogy egy ilyen harapáshoz legalább is viziló-száj kellene, mert a havasokban kóborgó farkasok és medvék ilyen nagyot harapni nem tudnak. De még ha tudnának is, aligha elégedtek volna meg egyetlen harapással illetve falással, hanem tovább marcangolták volna az áldozatot és még kevésbé fordították volna hasra a hullát, miután a gyilkos művet befejezték.

Ilyen és ehhez hasonló vélemény-nyilvánítások közben vizsgálatta a két orvos az ismeretlen módon származott sérülést, míg végre megállapították, vagy legalább is ráfogták, hogy nem vadállat harapástól származott az, hanem legnagyobb valószínűség szerint vízzel töltött puskával lötte hasba a tettes az áldozatát és a víz robbanó ereje hozta létre a fantasztikus sérülést.

Abban azonban, hogy a gyilkosság, akármiképpen történt is az, nem ott, a hulla feltalálása színhelyén lett elkövetve, az örmester beleszólása nélkül is egyetértett a két orvos, mert — mint mondták — a kiomló vérnek a helyszínen semmi nyoma sem maradt, a mit pedig, akár vadállati támadás folytán, akár emberi kéztől pusztult el a halott férfi, semmiképpen nem lehetett volna nyom nélkül eltüntetni.

Addig is tehát, míg a csendőri nyomozás, esetleg a bonczolás során felmerülhető más adatok és jelek világosságot derítenének a sérülés hol és mikénti okozására nézve, megelégedtek a feltevésen alapuló és mivel sem bizonyítható megállapítás helyességével és elrendelték a hullának a már említett esztinához való beszállítását, hogy ott a bonczolást megejthessék.

Mialatt ez a beszállítás és a bonczolás megtörtént, Farkas János örmester, kosnai örsparancsnok elbeszélte a kir. ügyésznek és a vizsgálóbírónak, az addigi nyomozásuk eredményeként, hogy a hullát egy, már őrizet alá is vett juhászlegény találta meg az nap — 1910. évi július hó egyik hétfői napja — reggelén, miközben — állítólag — az előző estén eltévedt egyik bir-
káját kereste.

Hegedűt, harmoniká, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan
elismerett legjobb gyártm. szállít.
MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA
STOWASSER I. os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest,
II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javi-
tása, vétele és becsesrelés. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

A juhászlegény mindjárt felismerte a hullában a szomszédja holttestét, de a helyett, hogy ennek hozzátartozóit értesítette volna, a kikhez pedig egyébként bejáratos volt, a helyszínéhez legközelebb eső nagyilvai örsre futott be és bejelentette az esetet, a lehető legalaposabban megmagyarázván a hulla fekvésének a színhelyét.

A nagyilvai örsparancsnok ebből a magyarázatból jogosan következtetve, hogy a színhely nem az ő, hanem a kosnai örs körletébe esik, vagy legalább is közvetlen a két örskörlet határán van s így mind a két örsöt egyformán érdekli: telefonon értesítette Farkas János őrmestert s így együttesen fogtak bele a rejtélyes eset felderítésébe. S miután a hulla tényleg a kosnai örskörlet területén feküdt s ugyanott volt az az esztina is, a melyben az áldozat családjával és felesége szüleivel lakott: Farkas őrmester vette át a nyomozás vezetését.

A bizottság kéréséig mindössze annyit állapított meg az egyesült járőr, az elhalt felesége s ennek 24 éves nőcselédje bemondásából, hogy az áldozat vasárnap reggel, miután felesége szülei a községbe templomba mentek, tarisznyát pakolt magának és gubáját felvéve, mint más alkalmakkor is szokta, azzal vált el a családjától, hogy felmegy a havasokba a birkái után s ott a pásztoraival tölt egy pár napot, tehát ne várják haza az nap.

Megállapította még a járőr, hogy a házastársak azelőtt öt évvel keltek egybe, volt már egy három éves fiuk, s az asszony ez idő szerint áldott állapotban volt.

Az asszony további beszélgetéséből kiderült még az is, hogy volt férjével elsőfoku unokatestvérek s mind a ketten egyetlen gyermekek lévén, a jómódú szülők azért házasították őket össze, hogy a vagyon ne szálljon idegen kézre. A férje különben nagyon szerette őt már leánykorában is, ő ellenben akkor egy másik legényhez vonzódott és csak szülei akarata folytán ment hozzá a férjéhez. Addigi házasságuk alatt azonban már megszerette a különben is igen szelid természetű férjét és — eltekintve a néha-néha előforduló perlekedéstől, a mi minden családnál előfordul — elég boldogan éltek, annál is inkább, mert az ő szülei is minden összezördülés alkalmával, a férfi pártjára állottak s rendesen annak adtak igazat.

Az asszonynak ilyen részletesen való kikérdezése azért volt mindjárt szükséges, mert a juhászlegény, a kit Farkas őrmester előzetes őrizet alá vett, tagadta a bűnösségét és oda nyilatkozott, hogy az áldozatot valószínűleg a felesége tétette el láb alól, mert az asszony iszákos, szeretőtartó, már őt is igyekezett elcsábítani és mindjárt azt az ígéretet tette neki, hogy ha a férje

akármiképen, de hamarosan elhalna, hozzámenne feleségül és gazdag emberre tenné.

Az asszony ellenben, az őrmester ama kérdésére, hogy gyanúsít-e valakit és ha igen, mi alapon, a férje meggyilkolásával, épen az imént említett juhászlegényre utalt azzal a kijelentéssel, hogy már hónapok óta kerülgeti őt, mindenáron arra akarja rábírní, hogy hagyja ott az urát, vagy váljon el tőle törvényesen és legyen az övé. Minthogy pedig ő mindannyiszor elutasította a legényt, valószínűnek tartja, hogy ez bosszúból rálesett a férjére a vasárnap reggeli távozásakor és valamiképen meggyilkolta azt.

Arra a kérdésre pedig, hogy urát miért nem értesítette a legény tolokodásáról, azt felelte az asszony, hogy szomszédok lévén, nem akarta a férjét amaz ellen ingerelni, mert ha férjét nem is féltette a sokkal gyengébb legény támadásától, mégis attól tartott, hogy utóbbi, ha másként nem, a vagyonukban fogja őket megkárosítani.

Ezeket jelentette Farkas őrmester a vizsgálóbírónak és a kir. ügyésznek azzal a hozzáadással, hogy az idő rövidsége miatt még nem volt módjában a kétféle gyanus állítás közül egyikre sem bizonyítékot szerezni.

Ama harmadik feltevést pedig, hogy a tettes, akárki legyen is az, rablási szándékból követte volna el a cselekményt, nem lehetett hitelesnek tartani, mert bár az áldozatnak zsebórája és a pénztárczája az állítólag benne volt néhány koronával hiányzott ugyan, még sem lehetett feltételezni kellő alapossággal, hogy a fiatal, erős, és egy jókora bottal ellátott embert, fényes nappal és nem is messzire a lakásához valaki ilyen szándékkal megtámadhassa.

A kir. ügyész és a vizsgálóbíró osztották az őrmester vélekedését, de azért figyelmeztették, hogy ha a két ellentétes állítás valamelyikének igazolására támpontot nem találna, ne erőszakolja a dolgot csupán abban az irányban, hanem az utóbbi feltevés tekintetében is terjessze ki a nyomozást. Azután pedig, mivel a bonczolást az orvosszakértők befejezték és pedig a nélkül, hogy határozottabb adatot megállapíthattak volna a gyilkosság mikénti végrehajtására, — a bizottság eltávozott és szerencsét kívántak az őrmesternek a további nyomozáshoz, habár — mint megjegyezték — erre aligha lesz kilátás.

Ez azonban mégis hamarosan bekövetkezett.

Az nap este ugyanis, mikor a bonczolás befejeztetett, más alkalmas szállás hiányában kénytelen volt a négy főből álló járőr az özvegy lakását éjjelre igénybe venni. Másrészt indokoltta tette ezt az is, hogy ha az özvegy csakugyan részes volna a tett elkövetésében, a járőr ottléte folytán akadályozva legyen az esetleges bűnjelek

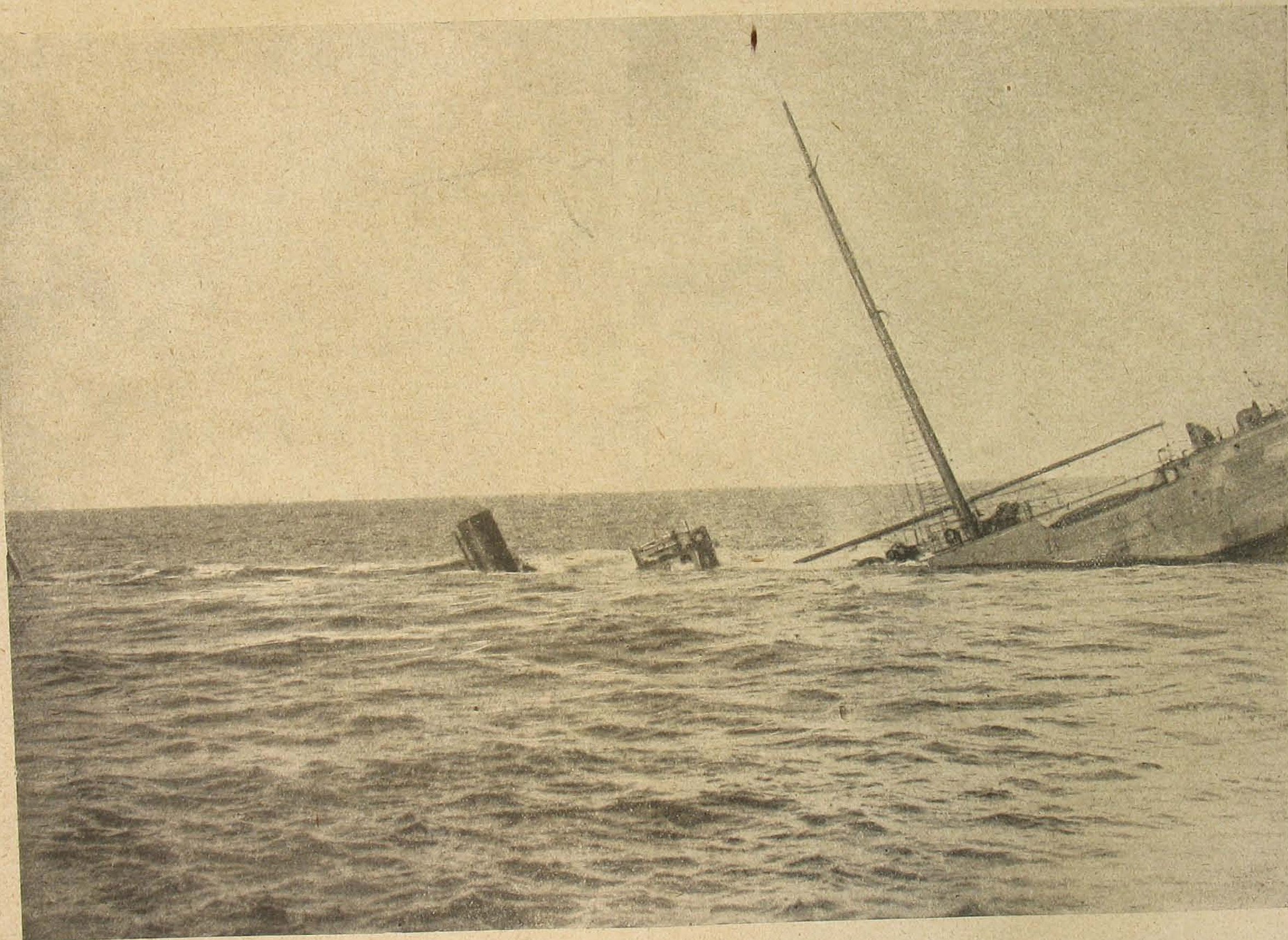
Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálairat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. — Eredeti tégely ára háboru idejére 4.- kor.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariae

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

gyógyszertára, Budapest, Damjanich - utca 2. szám.

A «Giuseppe Accame» olasz gőzös elsüllyesztése.

elrejtésében vagy hamis tanuk beszerzésében esetleg az azokkal való összebeszélésében.

Minthogy pedig elegendő ágy nem volt, a csendőrök friss szénát hordtak be a szobába a szolgáló segítségével, a melyre az özvegy tiszta lepedőket adott nekik. E készülődés alatt feltűnt az őrmesternek, hogy az özvegy, bár egész napon át megtörten jajveszékelt, a csendőrökkel való beszélgetés közben mintha nyugodtabb lett volna, sőt azoknak az alkalomhoz épen nem illő tréfás megjegyzésére nemcsak nevetgélteni kezdett, hanem maga is hasonló megjegyzésekkel válaszolt, annyira, hogy szinte úgy tűnt fel a viselkedése, mintha kaczerkodni akart volna velök. A szolgáló viselkedése pedig egészen hasonló volt az asszonyéhoz.

Másnap kora reggel a juhászlegényt egy csendőrrel az esztinánál hagyva, Farkas őrmester a járőr többi tagjaival újból a helyszínére ment és felszólítására a hulla fekvésének helyszíne körül folyton nagyobb és nagyobb körletben átvizsgálták a területet, hogy valami nyomra akadjanak, vagy arra nézve, hogy a hullát, mely irányból vitték oda, vagy esetleg a gyilkosság színhelyét felfedezzék.

Azon a helyen, a hol a hullát találták, sűrű, bokros és a régi róthadt levelekkel fedett volt ugyan a terület, az ettől távolabbra eső körleten azonban tiszta volt a nagyobb fák alatt a föld, úgy, hogy remény lehetett rá, hogy valahol nyomra akadhatnak.

E célból addig bujkáltak a fák között, hogy Farkas őrmester, a ki épen az esztina irányában levő területet vizsgálgatta, két egymást követő mezitlábas nyomra akadt, mire odaszólította a társait is, a kikkel tovább folytatva a vizsgálódást, ahhoz képest, hogy füves vagy tiszta volt-e a talaj, újból és újból ráakadtak az itt-ott elvesztett nyomoknak nemcsak a folytatására, hanem még a helyszínétől visszafelé vezető nyomok egy részére is, a miket követve, egy utbaeső akol korlát-fájának felső részén néhány eldörzsölődöttnek látszó vércseppet, az akol tulsó részén, az előbbivel átellenben levő korlátfán pedig tenyérnyi szélességben elterjedő, szintén eldörzsölődött vérnyomot fedeztek fel s ugyanott a fa szilánkjában fennakadt guba-foszlányokat is találtak, a mely nyomok arra mutattak, hogy ott valamely véres tárgyat vittek keresztül, a mely tárgy a korlátfákat surlódásszerűen érinthette s a guba-foszlányok is így akadhattak a fa felszakadt szilánkjába.

Az akoltól az elhalt esztinájáig már alig száz lépésnyi távolság volt csak, de ezen a területen, tekintve, hogy sok háziállat, baromfi, sertés és tehén megfordultak, a nyomok folytatását felfedezni nem sikerült, de az addigi nyomokból is alaposan következtetett Far-

kas őrmester arra, hogy az áldozatot a lakásban vagy annak környékén pusztították el, minélfogva előbb az épület környékét vették szoros vizsgálat alá, majd pedig, mikor ennek semmi eredménye nem lett, a lakás tüzetes átkutatásához fogtak.

Mielőtt azonban ezt megkezdték volna, az özvegyet felszólította Farkas őrmester, hogy ha valami tárgy, a mi az uránál volt meggyilkoltatása pillanatában, a lakásban, vagy az istállóban elrejtve volna, adja elő; annak nemleges válasza után pedig a cselédet egy csendőr őrizete alatt az udvaron hagyva, csupán az asszony és egy odahívott pásztor, mint bizalmi egyén jelenlétében kezdte meg a kutatást.

Ennek se volt hosszabb ideig semmi eredménye és az özvegy sem mutatott semmiféle meglepetést vagy szorongást. Végre is, mikor már mindent átkutattak és az ágyszalmát is kiszedette az őrmester, az ágydeszkákat is kiemeltet'e.

Ebben az ágyban a deszkák, nem keresztbe, mint szokás, hanem hosszában voltak berakva s a mint a fal mellett levő két egymás melletti deszkát kiemelve, megfordították, ezek alsó részén a széleken egyes helyeken és a régiségtől származott repedések között is, alvadt vérnyomokat fedeztek fel, bár látható nyomai voltak annak is, hogy a deszkák meg voltak surolva.

A mint ezeket a nyomokat megmutatta Farkas őrmester az özvegynek és megkérdezte, hogy mitől származnak azok, az asszony elsikoltotta magát és ajultan a földre rogyott.

Mialatt Farkas őrmester a nő magához térítésével foglalatzkodott, az a csendőr, a ki az élesztéshez vizet hozott, azzal a jelentéssel lépett be, hogy a cseléd felügyeletével megbízott csendőrnek jelenteni valója van.

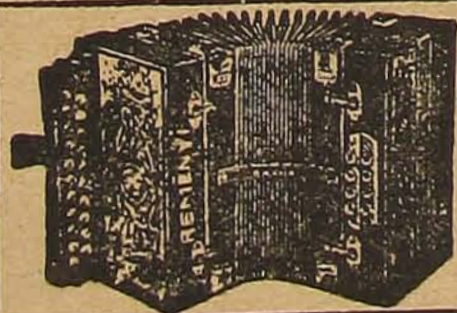
Az őrmester azonnal kisietett mire a csendőr azt jelentette neki, hogy az özvegy sikoltására a cseléd megrettenve, önkéntelenül elszólta magát, mondván: «úgy kell neki, ő akarta!»

A csendőr mindjárt kérdezte a cselédtől, hogy mire vonatkoznak ezek a szavak, de ez minden további felvilágosítást megtagadott, sőt Farkas őrmester előtt már azt is eltagadta, hogy az idézett szavakat mondta volna.

De nemcsak ez, hanem a magához térített özvegy is konokul hallgatott és egyetlen szót sem szólt az aziránt hozzáintézett kérdésekre, hogy mitől lett véres a két ágydeszka. Tehát tovább kellett keresni, kutatni, nyomosabb bizonyítékok után.

Az ólakat és az udvart vették ezután szoros vizsgálódás alá, a tekintetben, hogy nincsenek-e a keresett tárgyak valahol elásva.

Ennek se lett semmi eredménye. Eközben valamelyik

HEGEDŰ

remek felszereléssel
10-12-15-20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen
Reményi Mihály nál szerezhető be **Budapesten, Király utca 58. sz.**

Minden hangszerről külön árjegyzék kéréndő.

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
finomabb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legfin. azéi gramofonszerkezettel

A «Miss Morris» angol vitorlás elsüllyesztése.

nek eszébe jutott, hogy a trágyakazlót kellene megbolygatni, hátha abba rejtették el a bűnjeleket.

A trágyakazalnak mind a négy oldala, a hogy nyáron át megszáradt, érintetlen volt; a tetején azonban olyan nyomokat fedeztek fel, mintha egy-két nappal előbb meg lett volna bolygatva az annak is megszáradt felsőrésze. Ezt a helyet azonnal, kellő vigyázattal ásni kezdték s mintegy félméternyi mélységben egy csomóba kötve megtalálták a meggyilkolt zsebóráját, cigarettatárczáját, gyufaskatulyáját, s ugyanott véres ruhadarabokba burkolva, több kisebb-nagyobb deszka-darabot és deszkaszilánkokat találtak.

A mint az özvegy ezeket a tárgyakat meglátta, megtörtén rogyott össze, de csak annyit mondott: «kérdé-
zék a cselédet, az csinált mindent!»

— Én csináltam, de te biztattál, — rikoltott a cseléd — egy fejős tehenet és 1000 K-t ígértél, ha megteszem, — folytatta tovább. — S minthogy az özvegy még akkor sem akart beszélni, a cseléd vállalkozott rá, hogy ő majd mindent elmond.

— Pár hónappal ezelőtt jöttem ide cselédnek — kezdte az elbeszélést — és mivel csakhamar elmondtam az asszonyomnak, hogy az uramtól nem törvényesen ugyan, de elváltan élek, egész bizalmasan ő is elárulta előttem, hogy az urát nem szereti, csak szülei határozott kívánságára ment hozzá feleségül; elhagyni azonban nem tudja, mert velök lakó szülei ebben úgy is megakadályoznák.

E tárgyról való többszöri beszélgetés során azt is mondta az asszony, hogy jól megfizetné, ha valaki eltenné az urát láblól, de úgy, hogy az nem derülne ki soha. Sőt megkért engemet, hogy szerezzek valahol egy vállalkozó szellemű bátor embert.

— Kíváncsiságból megkérdeztem egyszer az asszonyt, hogy mennyit fizetne annak, a ki ezt a kívánságát teljesítené s mikor azt felelte, hogy egy tehenet és 1000 K-t adna, kijelentettem, hogy én vállalkozom rá és úgy elteszem lábalól az urát, hogy sohasem tudja meg senki, hova lett.

— Mikor teljesen megegyeztünk a dologra nézve — folytatta a cseléd — hazamentem szüleimhez s apámtól, a ki köfejtő munkás, észrevétlenül elloptam három darab dinamitpatront, a milyennel a sziklát robbantják és hazatértem után, mikor magunkra maradtunk, megmutattam asszonyomnak, hogy alkalomadtán azzal pusztítom el az urát.

— Az asszony nem ismerte a dinamit robbanó erejét és nem hitte el, hogy az a jelentéktelen tárgy alkalmas volna egy ember elpusztítására. Hogy tehát meggyőzzem őt állításom valódiságáról, egy alkalommal, mikor az öregek és a gazda nem voltak otthon, kimentünk az asszonnyal az erdőbe s ott egy nagy fatúskót egy dinamitpatronnal szétrobbantottam előtte. Ekkor aztán ő is elhítte, hogy vállalkozásom sikerülni fog és arra kért, hogy végezzek az urával minél előbb.

— Erre a legközelebbi vasárnapot tüztük ki, mint a

mely napon az öregek rendesen templomba szoktak menni s rendesen két napig is a faluban maradnak.

Igy is történt.

— Az öregek kora reggel eltávoztak hazulról; a gazda pedig készülni kezdett, hogy felmegy a havasokra a pásztorok után, de figyelmeztetésemre az asszony lebeszélte erről és rávette, hogy maradjon otthon, mulassunk egy jót, én velem két liter pálinkát hozatott, majd csirkét vágtunk s mialatt azt készítettük, egyre itatta az urát, közben ölelgette, dalolt, kedveskedett neki és mire az ebéd elkészült, a gazda már annyira leittasodott a sok pálinkától, hogy kettőnknek kellett az ágyba fektetni s ott rögtön elaludt.

— Ekkor kiszedtünk alóla minden ágyneműt, eltávolítottuk a hasa és oldala alól a szalmát is, mire az egyik dinamitot oda helyeztem közvetlenül a hasa mellé. az ablakokat kinyitogattuk, hogy a légnyomás ki ne törje s aztán a gyújtózsínort meggyújtottam és kimene-
kültünk az akolhoz, ott vártuk be a robbanást.

— Kissé ittassak voltunk a pálinkától mi is, s bár ez kissé bátorított bennünket, mégis remegve vártuk a robbanást; sőt mikor megtörtént is, jó félóráig várakoztunk a rejtekhelyen, hogy elszaladhassunk, ha a robbanás nem ölte volna meg a gazdát és boszút akarna állani rajtunk.

— Ettől azonban nem kellett tartani, mert mikor a hosszú várakozás után az ablakhoz lopódzva, betekintettünk, az ágydeszkákat letörve, a gazdát széttroncsolt hassal a szoba földjére kivetődve találtuk. Még élt, de eszméletén kívül volt s egyre a felesége nevét mondogatva, segítségül hívta azt.

— Meglepetéstől nem tartván, magára hagytuk a hálódó gazdát s leültünk a kész csirkepaprikás mellé ebédelni; majd ebéd után — a pálinka hatása alatt elálmosodva lefeküdtünk és csak sötét este ébredtünk fel. Ekkorára a gazda már hálott volt; belegöngyöltettük a gubájába, áttettük a másik szobába, a helyszínen levő bélrészeket felszedtük és a disznóknak adtuk, a megaludt vért a behívott kutyák felnyalták; a véres deszkák nagy darabjait feltűzeltük, az apróbb szilánkokat és rongydarabokat pedig a gazda szintén véres holmajaival együtt összeszedve a trágyakazalba elástuk.

— Éjfél felé járt az idő, mikor mindezekkel és a szoba feltakarításával elkészültünk s holtra-fáradtak lévén, egy kicsit lefeküdtünk s úgy éji két óra tájban, mikor már pitymallani kezdett, felkeltünk és kivittük a hullát arra a helyre, a hol azt a szomszéd juhász megtalálta.

— Így történt az egész eset — fejezte be előadását a cseléd s rámutatva a közelben ülő asszonyára, folytatta — kérdezzék meg őt is, hogy mindenben igazat mondtam.

— Ugy volt minden, — szólalt meg az addig szótlanul üldögélő özvegy, — nem szerettem az uramat és nem is tudtam volna szeretni soha, tehát így szabadtam meg tőle, ha másképen nem lehetett.

Az «India» nevű görög gőzös elsüllyesztése, a mely 3883 tonna kőszemet vitt.

Kutyaugatás, hangos beszélgetés fejezte be az asszony szavait. Jöttek az öregek. Ott találták vejük hulláját s ott találták leányukat is a cseléddel együtt, de már bilincsbe verve mind a kettőt. Még nem tudtak semmit. Nem volt senki, a kitől hirt kaphattak volna. A szomszéd juhászt, a kitől odajövet értesülhettek volna az esetről, épen abban a pillanatban bocsátotta el az őrizet alól Farkas őrmester. Már nem volt rá szükség, ártatlansága kiderült teljesen.

Kevés magyarázat kellett a két öregnek. A látottakból hamar megértettek mindent. Sirtak, átkozódtak egyszerre. Siratták a vejüket, átkozták a leányukat, egyre hangoztatván, hogy kitagadják minden vagyonukból.

Erre azonban aligha lesz szükség, mert az özvegy és cselédje életfogytiglani fegyházra ítéltetvén, még ha valamikor kiszabadulnak is, nem igen gondolhat arra az özvegy, hogy az akkorára férfivá nőtt fiától a rámaradt vagyont visszaperelje; még kevésbé arra, hogy a cselédjével együtt egy újabb gyilkossághoz előzetes próbát tartsanak.

KÉPEINKHEZ.

A tengeralattjárók munkában.

A jelen számunkban közölt képek a háború egyik különleges, de az utóbbi időben oly sokat emlegetett eseményeit állítják olvasóink elé. A tengeralattjárók működése ez, amellyel úgy meg lettek bénítva a háborús felek tengeri haderői, hogy — úgy szólván — ki sem mernek mozdulni a hadikikötőkből.

A háború előtti években valóságos versengés keletkezett a nagyhatalmak körében s nagy és még nagyobb típusú hadihajók, az úgynevezett dreadnought-ok építése terén. Általános volt a hit, hogy ezek a rendkívüli tengeri szörnyetegek fogják eldönteni a jövő tengeri háborúját. Milliókat öltek bele minden ilyen Leviathánba s valóságos birodalomra szóló ünnepélyszámba ment egy-egy ilyen hajóóriás vízrebocsátása, a mikor is hasábos tudósítások jelentek meg a sajtóban is azokról a rendkívüli felszerelésekről, forgatható pánczéltornyokról, kis, nagy és még nagyobb kaliberű ágyúk számáról, a melyekkel ezeket a titáni vízi szörnyeket ellássák.

S mit látunk? A háború kezdete óta alig merik elhagyni a hadikikötőket ezek a hajóóriások. Sőt szoros felügyelet alatt vannak odabent és a robbanó aknákkal elzárt kikötőkben, nehogy hozzájuk férhessenek a hozzájuk képest egyszerű vízi patkányoknak tekinthető tengeralattjárók. Megdőltek mindazok a feltevések és remények, a miket a hajó-óriásokhoz fűztek. Mert, mint a viperacsipés a legerősebb embert is földre teríti és menthetetlenül tönkreteszi és elpusztítja, ép úgy áldozatul esnek ezek a hajóóriások is a tengeralattjárók egyetlen, jól lanszirozott torpedó lövéseinek. Hogy mily hathatós támadó eszköze a tengeralattjáró a vízi háborúnak, mindennél jobban bizonyítja azt az a rendkívüli ered-

mény, hogy csak a szigorított tengeralattjáró háborúnak kezdete óta is, több mint hat millió tonna tartalmú ellenséges hajót pusztítottak el a középponti szövetségesek tengeralattjárói. És, ha nem is állíthatjuk már most teljes határozottsággal, hogy csak ez apró vízi szörnyek fogják javunkra eldönteni a világháború sorsát, az az egy bizonyos hogy a nagy hajó óriásokkal szemben egyedül ők uralják ma a világtengereket.

HIREK.

Hösi halál. Somogyi Sándor, II. számú csendőrkerületbeli alőrmester, a harctéren kapott lövés következtében, a brzezányi 97. sz. német tábori kórházban, folyó évi augusztus hó 19-én meghalt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az emberi élet határa. Egy statisztikus kiszámította, hogy az európai népek átlag meddig élnek. A statisztika élén a svédek állanak 55 évvel, a norvégek is 55 évig élnek. Azután jönnek a dánok 54, Belgium 53, Württemberg 53, Franciaország 52, Svájc 52, Bajorország 51, Ausztria 48, Magyarország 48 és Spanyolország 48 évvel. Mi magyarok tehát még az átlagnál is kevesebbet élünk.

Indiai igazságszolgáltatás. India némely részében a következő igazságszolgáltatási szokás divik. Ha két földbirtokos egymással pert folytat, két egymáshoz közel álló lyukat ásnak. Ezek egyikébe a felperesi ügyvéd dugja lábát, a másikba pedig az alperes védője. Erre megkezdődnek a perbeszédék. A melyik ügyvéd lábát a rovarok előbb megmarják anynyira, hogy tovább nem bírja állni, annak fele a pert elveszti.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek

P. P. J. őrmester. Hat hónap után 14 nap.

Pétevárad. Kérelmét őrskihajgatáson adja elő.

Zilah. Nincs igénye.

Megúntam. Részletes intézkedés még nem történt.

Vaczlav. 1. Az Önre nézve előnyösebb katonai nyugdíjat és sérülése fokának megfelelő sebesülési pótdíjat fog kapni, miután csendőrségi szolgálati ideje után csupán végkielégítésre van igénye. 2., 3. és 4. Tárgytalan.

Külömbőség. Leghelyesebb, ha a rendelkezést kibocsájtott plébánosától kér felvilágosítást és indokainak előtárása mellett megfelelő orvoslást kér.

S. jőrm. 1. Küldje a Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő bizottság címére: Budapest IV. Egyetem-utca. 4. sz. 2. Ezidő szerint nem tudunk róla.

V. D. K. R. A baj orvoslásának módjára nézve tanácsot nem adhatunk. Türelemmel célját Ön is elérheti.

Krajcsórics. A hivatalos idő beosztásnak minden postahivatalban látható helyen kifüggesztve kell lennie.

D. G. csendőr. Türelem.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben

adományozni méltóztatott:

a 3. oszt. Vaskorona-rendet a hadidíszítménnyel és a kardokat díjmentesen:

az ellenség előtt tanusított vitéz és eredményteljes magatartása elismeréseül:

Mészáros Iván, az 1. honvéd gyalogezrednél beosztott III. számú csendőrkerületbeli századosnak;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés ujólag tudtul adassék:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatai elismeréseül:

muzsaji és vittnyédi Vittnyédy József, VI. számú csendőrkerületbeli századosnak;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adassék:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása és kitünő szolgálatai elismeréseül:

Goreczky Vilmos, egy hadtestparancsnokságnál beosztott IV. sz. csendőrkerületbeli csendőrszázadosnak;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés tudtul adassék:

a háborúban teljesített kitünő szolgálatai elismeréseül:

Forgács Vilmos, egy csendőr-szárnyparancsnokságnál beosztott VIII. számú csendőrkerületbeli csendőrfőhadnagynak;

adományozni méltóztatott:

az arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt tanusított kitünő szolgálatai elismeréseül:

Pap Domokos, a IV/6. népfölkelő hadtáppászlóaljnál beosztott, az V. sz. csendőrkerület állományába tartozó csendőrhadnagy-számvivőnek.

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelmesebben

megengedni méltóztatott, hogy

elfogadhassa és viselhesse:

a porosz királyi 2. oszt. Vaskeresztet:

Rozsnyay Béla, csendőrorrnagy;

adományozni méltóztatott;

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréseül:

Jákó Béla 1. oszt. őrmesternek, a III. számú csendőrkerületben, Pálfi Gergely, Eke János, Pálai István al-
őrmestereknek, a II., Izer István al-
őrmesternek, a VI.,

Lázár Manó, Hegyi Pál al-
őrmestereknek, a VII., Köte-
les Zsigmond, Nemes Ferencz al-
őrmestereknek, a VIII.
szá-mu csendőrkerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kö-
telességű szolgálataik elismeréseül:

Tabár Antal törzsőrmesternek, Bielz János 2. oszt.
őrmesternek, Fodor Ferencz, Váradi Ferencz al-
őrmestereknek, az I., Latinovics Gábor al-
őrmesternek, a II., Zbona János al-
őrmesternek, a IV., Vida Mihály al-
őrmesternek, az V., Pápa József al-
őrmesternek, a VI., Bozóki József, Rapcsán István al-
őrmestereknek, a VII., Nagy Sándor 2. oszt. őrmesternek, Zahorán András al-
őrmesternek, a VII. számú csendőrkerületben;

a háborúban teljesített különösen kötelességű szol-
gálatai elismeréseül:

Faragó Sándor II. al-
őrmesternek, a II. számú csendőr-
kerületben;

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű
szolgálataik elismeréseül:

Fancsali Árpád Sándor, Kocsó Imre, Takács Tamás
al-
őrmestereknek, a II., Rigó Ferencz al-
őrmesternek, a III., Gehringer János al-
őrmesternek, az V., Fischer
Károly, Nyerges Benjamin, Szabó Gyula al-
őrmestereknek, a VI., Körmös Mihály, Z. Tóth Károly, Hanits
János al-
őrmestereknek, a VIII. számú csendőrkerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen köte-
lességű szolgálataik elismeréseül:

Zalavári István járásőrmesternek, Mukics Jakab, Far-
kas Miklós, Tóth Péter I. al-
őrmestereknek, a III., Danis
Pál, Hrotkó István, Horváth János V. al-
őrmestereknek, az V. Szatmári István, Horváth János IV. al-
őrmestereknek, a VI. sz. csendőrkerületben.

HONVÉDELMI MINISZTERI RENDELETEK.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre fel-
hatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartásuk elis-
meréseül:

a 2. osztályu ezüst vitézségi érem:

Győry Sándor al-
őrmesternek, az V., Gergely Ádám
al-
őrmesternek, a VII. számú csendőrkerületben;

a bronz vitézségi érem:

Seprényi Mihály vezetőnek, a VIII., Czunám Bálint,
Haszon István al-
őrmestereknek, a VI., Papp Gergely
al-
őrmesternek, a VII., Mózes Béla 1. oszt. őrmesternek,
Kastal Péter al-
őrmesternek, az I., Réti János járás-
őrmesternek, Zöld Sámuel al-
őrmesternek, a II., Har-
sányi Antal al-
őrmesternek, az V., Péterffy István, Szonu
Simon al-
őrmestereknek, a VI., Fosztó Benedek, 1. oszt.
őrmesternek, Ádám Ferencz, Kiss Béla, Szolga Lajos,
Kovacsics Dénes, Miklós Dénes, Dénes István, Szőcs
György, Dezső János, Mihály Péter al-
őrmestereknek, Szöllősi Ferencz, László Pál, Biró János vezetőknél, Iga
György, Petres Gergely, Petres Sándor, Táskai János,
Csikós Zsigmond, Ács Lajos (Sándor), Bucsi János
csendőröknek, a VII. számú csendőrkerületben;

*a koronás vas érdemkereszt a vitézségi érem
szalagján :*

a háborúban teljesített kitünő szolgálatait elismeréseül:

Varga Elemér alörrmester, a IV. számú csendőrkerületben;

az ellenség előtt teljesített különösen kötelesség-hű szolgálatait elismeréseül:

Kocsik András alörrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben;

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatait elismeréseül:

Kiss Pál I., Bota Gábor, Grisán György alörrmestereknek, a II., Erdős Menyhért alörrmesternek, a IV., Bublós János 2. oszt. örmesternek, az V. számú csendőrkerületben.

Áthelyezettett :

1917. évi október hó 1-ével :

Preszly Loránd, VII. számú csendőrkerületbeli százados, nyiregyházai szakaszparancsnok, a III. sz. csendőrkerülethez, mint a 3. szakasz parancsnoka: Budapestre;

Tóth Kálmán, VI. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, körmendi szakaszparancsnok, hasonló minőségben, a VII. számú csendőrkerülethez: Fogarasra;

Szabados Kálmán, III. számú csendőrkerületbeli főhadnagy monori szakaszparancsnok, hasonló minőségben, az V. számú csendőrkerülethez: Aranyosmarótra.

Okiratilag megdicsértettek :

a m. kir. VI. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Könye Gábor, Rákosi Ferencz 1. oszt. örmesterek, Szabó József I., Gosztola Ferencz, Horváth Gyula, Törő János, Rózsa Sándor, Kuntár János, Pintér János, Rendek Mihály 2. oszt. örmesterek, Morariu Demeter, Ádám János alörrmesterek, Witávszky Kristóf, Tóth János, IV., Székely János, Budai István, Tölösi István, Tatár János 2. oszt. örmesterek, Czvikli Lajos, Csökly Gábor, Berki János, Makár Gábor, Nagy János VI., Baranyai Vendel József, Sümegi József, Tőrekes László, Almási Sándor, alörrmesterek, Szentgyörgyi László, Pintér Vincze, Tóth Mihály II., Ükös Lajos 2. oszt. örmesterek, Czeiner György, Váczi Antal, Papp János IV., alörrmesterek, Szanati József, II., Sümeghi János, Horváth István IV., Erdélyi József 2. oszt. örmesterek, Magyar István alörrmester, Kárpáti József 1. oszt. örmester,

Bangó Ferencz, Réthi György, Zsitek Ferencz, Foki István 2. oszt. örmesterek, Bakonyi András járásörmester Bánfi István, Nemes János II., 1. oszt. örmesterek, Gelencsér Ferencz, Babodi János, Simon István, Móricz József, Németh József, Pápai Károly, Büki János 2. oszt. örmesterek, Pap János, Haraszi István, Németh József VII., Vass József, Kolozsi Péter, Hantal Mihály, Kardos Sándor, Bazsika Lajos, alörrmesterek, a közbiztonsági szolgálat terén általában kifejtett buzgó és eredményes működésükért, valamint a háborúból folyó sokoldalú szolgálatnak pontos és lelkiismeretes teljesítéséért;

Varga István, I. járásörmester, a háború alatt a közbiztonsági szolgálat terén általában kifejtett eredményes működéséért, de különösen a harctérre vezényelt szakaszparancsnoka távollétében, mint szakaszparancsnokhelyettes, a sokoldalú és rendkívül felszaporodott munkák pontos és lelkiismeretes elvégzéséért, valamint örseinek célirányos vezetése és alárendeltjeinek helyes befolyásolásáért;

Édler Kálmán és Lébdí Lajos 1. oszt. örmesterek, hosszas csendőrségi szolgálatuk alatt általában kifejtett hasznos működésükért, nemkülönben az irodai teendőknek pontos és szorgalmas végzéseért, valamint a háború következtében felszaporodott irodai munkáknak gyors és lelkiismeretes teljesítéséért;

a m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

a következő VI. sz. csendőrkerületbeli altisztek:

Szulok Sándor, Horváth József III., Almási József, Szijártó Mihály, Dénes Lajos, Józsa István, Kuprich János, Kokas János, Dömse József, Eöri Gábor, Pesti György, Tarr Sándor, Ihász József, Kelemen Sándor, és Szabó György II., alörrmesterek a háborúban ellenséges betörés alkalmával a határvédelem, csapatok támogatása, hirszerzés és felderítés körül teljesített kötelesség-hű szolgálataikért.

Nyilvánosan megdicsértettek :

a m. kir. VI. számú csendőrkerületbeli parancsnokság által:

Marosi Gábor, Erdélyi András, Tóth Ferencz I., Szabó István IV., Pordán József, Sándor József II., Huber Mihály, Kovács József, Kisfalvi Mihály, Vas János I., Kakas László, Szabó József III., Szekeres Lajos, Horváth Mihály, Rédl János, Herló Gergely, Horváth Gábor, Varga István VII., Tóth János IX., Vas Sándor, Heves Ferencz, Tóth János III., Kámán Gyula, Mészáros István, Tuboly Károly, Major László,

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Előadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betető az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegeket nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett.

Utaltványok, intézkények és cheques beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Vesszünk és eladunk értékpapírokat, idcgen pénzeket.

alőrmeesterek, Nagy Sándor I., 2. oszt. őrmester, Fehér Péter, Kovács Miklós, Piller Kálmán, Grábecz Mihály, Németh Sándor, Somogyi Károly alőrmeesterek, Molnár Vincze, Trombitás Gyula 2. oszt. őrmesterek, Tóth József IV., Nyul Sándor, Szabó János VI., Hancz János, Kámán József I., Dél Antal, Katona Ferencz, Röcskei Imre, Juhász Lajos, Berecz Dénes, Deák Nándor, Nádas Sándor és Győrvári Sándor alőrmeesterek a közbiztonsági szolgálat terén általában kifejtett eredményes működésükért, valamint a háborúból folyó szolgálatok pontos és lelkiismeretes teljesítéseért.

Előléptetett:

1. oszt. őrmesterré:

1917. évi szeptember hó 1-ével:

Fekete Lajos 2. oszt. őrmester az V. kerület állományában;

2. oszt. őrmesterré:

1917. évi szeptember hó 1-ével:

Bordács György I. alőrmeester a II. kerület állományában;

alőrmeesterré:

1915. évi április hó 15-ével:

Sári György csendőr, a II. kerület állományában:

1917. évi június hó 1-ével:

Nagy István II. az V. és Senger Rezső csendőr, a VI. kerület állományában;

1917. évi szeptember hó 1-ével:

Magyar János vezető, Pindzsulya András, Rogná János, Jámor Ferencz, Csepregi István, Nagy Lajos I., Nánási Károly és Dombi Lajos csendőrök, a VIII. kerület állományában;

1917. évi szeptember hó 1-ével;

Géczi István csendőr, a II. kerület állományában, végül:

1917. évi szeptember hó 25-vel:

Lukács István vezető, az V. kerület állományában.

Lovaglási jutalomdíjban részesített:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Bús Antal csendőr 4 db., Fodor Illés, Virág János I., Sági István alőrmeesterek 2—2 db.;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Hegedüs Mihály 1. oszt. őrmester és Horváth István III. alőrmeester 3—3 db.;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Kocsor Lajos alőrmeester 2 db., végül:

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:
Molnár György 1. oszt. őrmester 4 db., Kosztin János 1. oszt. őrmester és Kardos József őrmester, 2—2 db. 10—10 koronás aranyból álló lovaglasi jutalomdíjban részesítették.

Házasságra léptek:

a m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Kristóf János 2. oszt. őrmester, Geppert Janka Julianával, 1917 január 7-én, Lugoson;

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Bujtás László alőrmeester, Kovács Ilonával, 1917. évi augusztus 15-én, Nyiregyházán;

a m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában:

Lázár István százados, Buna Sára úrhölgygyel, 1917. évi augusztus 28-án, Budapesten;

Simon József 2. oszt. őrmester, Themák Gizellával, 1917. évi szeptember 1-én Kassán;

Szász Ferencz 1. oszt. őrmester, Singray Máriával, 1917. évi 17-én, Tiszakarácsonyfalván;

Farkas János alőrmeester, Ádami Margittal, 1917. évi augusztus 11-én, Csetneken.

SZÁNTÓ JÓZSEF

19 éve szállit kerékpárt, beszélőgépet, vandrőgépet, gummit és felszereléseket az egész ország csendőrségének. Elismerő leveleim ezerszáma vannak. — Pontos cím:

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.

A világ legjobb harmonikái

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős aszól hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, grammatikus hangok is készülnek.

Gramofon

Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy „Union” szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-től 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII. Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Károly-kereszt nálunk már kapható, ára 2 korona.